

[Justitsministeren.]

Fabrikant Jacobsen i en Skrivelse af 27. Oktober 1931, altsaa 7 Aar efter at Kontrakten var indgaaet, til Generaldirektøren for De danske Statsbaner havde sigtet Banernes Tjenestemænd for Dokumentfalsk, Bedrageri og falsk Forklaring for Retten under den tidligere nævnte Højesteretssag, saaledes som den ærede Forespørger ogsaa omtalte det. Efter Begæring af Statsbanerne lod Rigsadvokaten — Justitsministeriet havde dengang ikke noget med Sagen at gøre — indlede kriminel Undersøgelse mod Fabrikant Jacobsen, og Sagen afsluttedes altsaa med, at han ved Byretsdom af 22. December 1932 for Overtrædelse af den daværende Straffelovs Injurieparagrafer — Straffeloven af 1866 §§ 215 og 217 — idømtes en Bøde paa 200 Kr. Denne Dom blev ikke paaanket.

Først flere Aar efter fik Justitsministeriet i det hele taget noget at gøre med denne Sag. I 1935 indgav nemlig Fabrikant Jacobsen en Anmeldelse mod Statsbanerne for Dokumentfalsk, idet han anførte, at Statsbanernes Personale havde ombyttet den til Lejekontrakten af 1924 hæftede Grundplan over det lejede Areal med en anden Plan efter hans Underskrift. Vedrørende dette Spørgsmaal blev der, dels under Injuriesagen i 1932, dels i 1935 af daværende Politadvokat Reinstrup foretaget indgaaende Undersøgelser. Den ærede Forespørger talte, forekommer det mig, som om der ikke var foretaget indgaaende Undersøgelse; det var der jo dengang.

Fabrikant Jacobsen forklarede, at han under sine Forhandlinger i Generaldirektoratet i 1924 og senere, sidste Gang den 12. Januar 1927, gentagne Gange havde set den originale Lejekontrakt af 1924, og at der i den til denne hæftede Grundplan var foretaget en Radering paa det Sted, hvor Jarmunds Kiosk laa, ganske som i den til ham udleverede Genpart, efter hans Formening med det Formaal at angive Jarmunds Kiosk med den rette Beliggenhed, 5,2 m fra Østerbrogade, i Stedet for, som Jacobsen ved Lejemaalets Indgaaelse gik ud fra, 7,5 m fra denne Gade. Under Højesteretssagen i 1929 blev den originale Lejekontrakt, som hidtil havde beroet i Banernes Værge, fremlagt, og det viste sig nu, at den til denne hæftede Arealplan, som viste Kiosken 5,2 m fra Østerbrogade, ikke var raderet. Jacobsen paastod derefter, at Banerne imellem 1927 og 1929 havde ombyttet Planen med en anden Plan, som ikke var raderet, og at deres Hensigt dermed skulde være den med Henblik paa Retssagen i

1929 at dække over, at Banerne havde udlejet paa Grundlag af en urigtig Grundplan, som de senere havde været nødt til at rette. Han forklarede yderligere, at han ved en bestemt Lejlighed havde henledet Generaldirektør Andersen-Alstrups Opmærksomhed paa Raderingen, og at denne erkendte, at det saa uheldigt ud. Hans to Søkende — formentlig de to Vidner; den ærede Forespørger nævnte — forklarede overensstemmende, at de i 1927 havde set, at Planen var raderet. Generaldirektør Andersen-Alstrup udtalte derimod, at han ingen Erindring havde herom. Jacobsens Sagfører, Overretssagfører Steinthal, der for Kontraktens Underskrift havde set denne, kunde intet sige om Spørgsmaalet, og dette gjaldt ligeledes de Tjenestemænd i Generaldirektoratet, der havde været til Stede ved Kontraktens Underskrift.

Under Sagen i 1932 var det i særlig Grad Genstand for Diskussion for Byretten, om man af den Tilstand, hvori Originalkontraktens Segl da befandt sig, kunde udlede noget om, at Seglet havde været brudt, og da hvor mange Gange. Kontrakten blev undersøgt, dels af Dr. Madsen, Teknologisk Institut, dels paa Foranledning af Jacobsens Sagfører af forhenværende Politiinspektør Tage-Jensen.

Dr. Madsen udtalte, at der intet som helst var fremkommet til Godtgørelse af, at 1924-Seglet havde været brudt, og at dette utvivlsomt ikke havde været Tilfældet efter Tillægsoverenskomstens Forsegling i 1927. Derimod var Seglet to Gange blevet molesteret, og dette kunde tænkes sket ved Paa-sætningen af Seglet i 1927 og dettes Fornyelse, idet dette Segl maatte være blevet fornyet, antagelig fordi dets første Anbringelse havde opvarmet 1924-Seglet i saa høj Grad, at det hang fast i Tillægsoverenskomsten fra 1927. Ogsaa ved den anden Anbringelse af Seglet i 1927 var Seglet fra 1924 efter denne sagkyndiges Mening blevet opvarmet, saa at det hang fast i Tillægsoverenskomsten — jeg er ude af Stand til at afgøre, om han har Ret.

Forhenværende Politiinspektør Tage-Jensens Erklæring gik derimod ud paa, at Seglet af 1924 sandsynligvis havde været brudt og at Seglet af 1927 ellers maatte være blevet fornyet to Gange. Alle de i vedkommende Statsbaneafdeling beskæftigede Tjenestemænd erklærede, at de ikke kendte noget som helst til saadan Ombytning. Det blev under Sagen i øvrigt paavist, at der i Generaldirektoratet i Juli 1924 faktisk forelaa en rigtig, uraderet Plan, som altsaa straks kunde være vedhæftet Originalkontrakten.